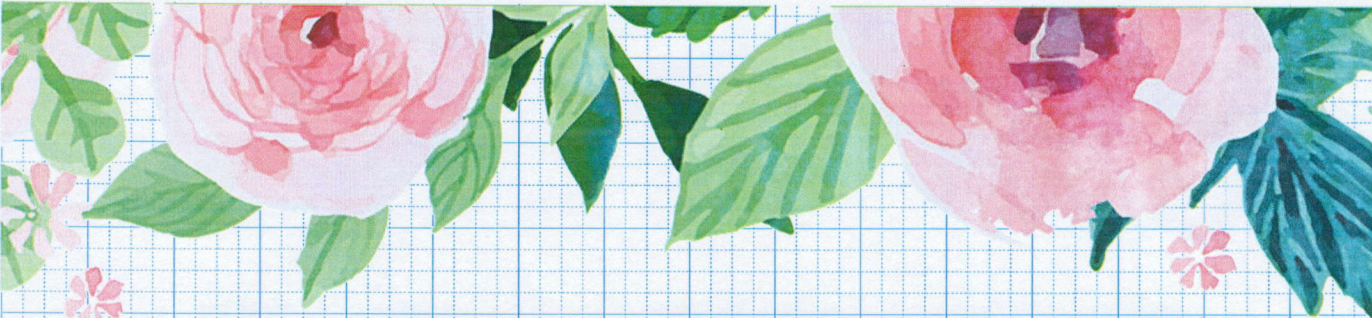

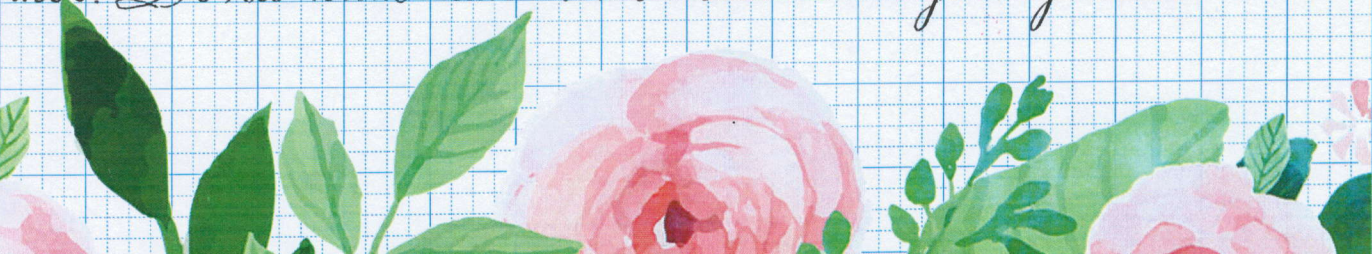
Họ và tên: Trần Hằng Hồng Ngọc
Trường THCS Bàu Cò - 9⁷

Bài thi Văn hay chữ tốt

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 3 tháng 5 năm 2022
Mẹ kính yêu của con!

Hôm nay, con đang mãi loay hoay với một đề văn rất thú vị: "Em hãy viết thư cho một người thân yêu để chia sẻ cái nhìn của em về thế giới hiện tại và bày tỏ ước mơ, lời nhắn gửi cho tương lai..."

Người thân yêu thì quá dễ rồi vì bấy lâu nay con vẫn luôn nhận được sự quan tâm chia sẻ của thầy cô, gia đình, bè bạn... Nhưng thế giới trong đôi mắt "non tơ" của một cô bé mười bốn tuổi lại ngồn ngộn trăm mối. Đó là niềm hân hoan trước những công trình mới

mọc lên từng ngày, tô điểm cho diện mạo Sài Gòn - thành phố con yêu vô ngần - để thành phố thật sự trở thành siêu đô thị hiện đại. Đó là tình yêu thương muốn người muốn loài đang không ngừng tỏa sáng tim con khi con chứng kiến cách loài người diu nhau qua cơn đại dịch. Tất đó cũng là những âu lo, e sợ khi thế giới hiện tại vẫn còn chiến tranh, bạo lực, ô nhiễm môi trường... chẳng khác chi thanh gươm Marmocles treo lơ lửng trên đầu nhân loại.

Con biết thế nào mẹ cũng phì cười khi nghe con trình bày những vấn đề này. Mẹ sẽ trêu con là "bà cụ non", và như mọi khi câu chuyện sẽ kết thúc bằng lời dặn dò của mẹ: "Ráng tập trung cho kì thi sắp tới nhé con!"

Tam giác những chuyện vĩ mô to tát, với con, hiện tại bây giờ là những ngày tháng miệt mài lên trang sách chuẩn bị cho kì thi Tuyển sinh 10. Mẹ cũng nói kết quả cuộc thi này rất quan trọng nhưng con không sợ thi không tốt mà con chỉ lo mình phụ lòng kì vọng của mẹ.

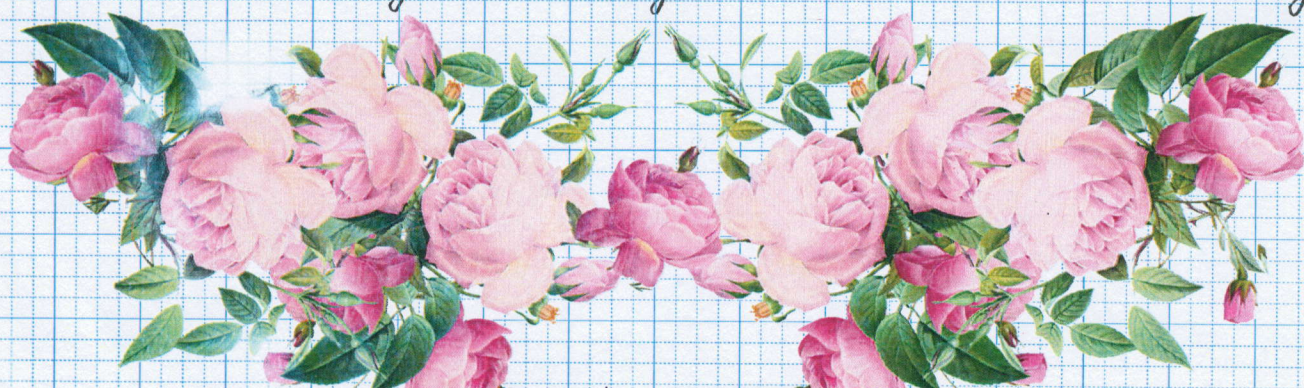
Con biết rằng mẹ vẫn luôn đặt nhiều kì vọng vào con vì bấy lâu nay con luôn được xem là một đứa chăm chỉ và thông minh.

Thùng mẹ ơi! Mẹ biết chẳng lời sự kì vọng của mẹ luôn gây cho con những áp lực và mệt mỏi không đáng có. Mẹ, đâu chỉ riêng gì con, hầu như tất cả những bạn học sinh hiện nay đều phải chịu đựng những áp lực đến từ phụ huynh - những người thân yêu nhất của mình.

Mỗi sớm mai thức dậy, con vẫn không ngừng tự hỏi mình: "Tự kì vọng - liệu là áp lực hay là động lực?" Chúng con chỉ là những đứa trẻ đang từng bước khám phá cuộc đời với tất cả những hào hứng say mê. Nhưng tất cả những trải nghiệm sẽ đều là vô nghĩa nếu chúng con cứ kè kè những tảng đá áp lực trên lưng.

Con biết chúng con tựa như mầm non trên đất, tựa như cánh chim hào hứng bung mình tận hưởng những trải nghiệm quý giá ở đời. Con bỏ mẹ lời những người từng trải đã đi qua thuở đời mười hừng hực lửa cháy với không ít điều tiếc nuối. Bởi thế, bố mẹ luôn muốn chúng con sống hết mình với tuổi trẻ, cố gắng thật nhiều để chúng con không hối tiếc như bố mẹ đã từng

Thường suy cho cùng, tụi con chỉ vừa mười bốn tuổi. Ước mơ của con đôi khi đơn thuần chỉ là coi xe đạp của bố hay bịch bánh mẹ mua cho... Bố mẹ lại nghĩ khác. Bố mẹ luôn cho rằng chúng con cần những ước mơ to lớn hơn là điểm mười: nhất lớp, nhất khối, nhất trường, thầy khen, bạn mến... Suốt chặng đường mà con đi qua sự kì vọng của bố mẹ làm con thật mệt mỏi và khi có ai đó nói tin tưởng con nói chắc chắn con sẽ làm được... con cảm thấy thật ngọt ngào. Những kì vọng ấy đã đeo bám con suốt những năm tháng tuổi thơ và áp lực ngày càng lớn dần đến mức đôi khi con hoảng sợ khi nhìn thấy những đứa trẻ khác thành công.

Thế rồi! Khi mọi người càng kì vọng vào chúng con thì tụi con lại thấy mình chẳng thể đáp ứng được. Phải chăng con đã làm mọi người thất vọng? Con luôn muốn hết thật to cho mọi người hiểu rằng con không thất sự giỏi giang như những gì mọi người kì vọng?

Thường cuối cùng con lại ôm gối ngồi khóc ở trong phòng... vì con không nỡ. Con sợ bản thân sẽ ân hận vì sự nổi loạn của mình.

Chắc hẳn mấy ngày nay mẹ đã đọc qua thông tin một nam sinh ở Hà Nội vì quá áp lực đã chọn cái chết giải thoát cho mình. Trong phút chốc, con cảm thấy một đời người sao quá ngắn ngủi. Tất cả con cảm thấy mình thật may mắn vì sau tất cả những đồ vớ trong tâm hồn, con vẫn có thể ngồi đây viết đôi dòng gửi mẹ.

Con chỉ mong rằng sau những dòng tâm sự này, mẹ hãy bớt những kì vọng vào con, mẹ nhé! Mẹ hãy cho con những lời khuyên bổ ích và để cho con tự mình vẽ lên cuộc đời mình. Tất cả con mong các bậc phụ huynh cho chúng con được sống theo ước mơ của mình bởi ai cũng chỉ có một cuộc đời để sống. Tương lai của chúng con sẽ tươi đẹp hơn biết bao nếu được người lớn thấu hiểu và chấp nhận như chúng con vốn là.

Tau tất cả, cảm ơn mẹ vì tất cả!

Con yêu mẹ nhiều!

